

VIVA L'ITALIA!

Ambra Senatore
A POSTO

Marco D'Agostin
BEST REGARDS

Anagoor
MEPHISTOPHELES
RIVELAZIONE
L'ITALIANO È LADRO

Καλλιτεχνικός Διευθυντής
Olivier Descotes

VIVA L'ITALIA!

Ambra Senatore

A POSTO

22.02.2023

Marco D'Agostin

BEST REGARDS

24.02.2023

Anagoor

MEPHISTOPHELES

26.04.2023

RIVELAZIONE

27.04.2023

L'ITALIANO È LADRO

28.04.2023

©Viola Berlanda

A POSTO

Ambra Senatore

Σύλληψη και χορογραφία:

Ambra Senatore σε συνεργασία με τις
Caterina Basso και **Claudia Catarzi**

Χορευτές:

Caterina Basso, Claudia Catarzi,
Ambra Senatore

Σχεδιασμός ήχου:

Gregorio Caporale, Ambra Senatore

Μουσική:

Brian Bellott, Gregorio Caporale,
Jimi Hendrix, The Temptations

Σχεδιασμός φωτισμών: **Fausto Bonvini**

Εκπρόσωπος παραγωγής: **CCNN**

Παραγωγή:

ALDES, Torinodanza, CCN Ballet de Lorraine,
Château Rouge-Annemasse, Scènes Vosges
με την υποστήριξη της Action Culturelle du
Pays de Briey, CND Paris / Με την υποστήριξη
του Υπουργείου Πολιτισμού, της Γενικής
Διεύθυνσης για τις παραστατικές τέχνες, της
Περιφέρειας Τοσκάνης, του Περιφερειακού
Συστήματος Θεαμάτων.

Θερμές ευχαριστίες για τη συνεργασία στους
Doriana Crema, Andrea Roncaglione, Antonio
Tagliarin.

Project and choreography:

Ambra Senatore in collaboration with
Caterina Basso and **Claudia Catarzi**

Dancers:

Caterina Basso, Claudia Catarzi,
Ambra Senatore

Sound design:

Gregorio Caporale, Ambra Senatore

Music:

Brian Bellott, Gregorio Caporale,
Jimi Hendrix, The Temptations

Lights: **Fausto Bonvini**

Production representative: **CCNN**

Production:

ALDES, Torinodanza, CCN Ballet de
Lorraine, Château Rouge-Annemasse,
Scènes Vosges with the support of Action
Culturelle du Pays de Briey, CND Paris /
supported by the Ministry of Culture /
the Directorate general for the performing
arts, Tuscany regional system for the arts.

Special thanks to **Doriana Crema,**
Andrea Roncaglione, Antonio Tagliarin.

A POSTO

Ambra Senatore

Το έργο «A Posto» θυμίζει αστυνομικό θρίλερ, με σκηνές παράξενες και μυστηριώδεις που διαρκώς εναλλάσσονται. Τα πουλιά τραγουδούν και τρεις νεαρές γυναίκες βρίσκονται στην εξοχή, κάτω από τον ήλιο, για να απολαύσουν το πικνίκ τους. Καθώς μπαينوβγαίνουν στη σκηνή, το βλέμμα τους αναζητά στον χώρο ένα σώμα, μια φιγούρα, ένα αντικείμενο. Όλα μοιάζουν να τους ξεφεύγουν, οι χειρονομίες τους είναι φευγαλέες, τα αντικείμενα τους ξεγλιστρούν ή κατακυλούν. Αυτή η χαριτωμένη αναπαράσταση της υπαίθρου ακροβατεί μεταξύ φαντασίας και πραγματικότητας, λειτουργώντας ως πλαίσιο ενός μπαλέτου ανάλαφρου, ρευστού και παιγνιώδους, που γλιστράει κρυφά, με μικρές πινελιές, σε ένα λιγότερο συμβατικό σενάριο. Τα έντομα αρχίζουν να τσιμπούν, το τρίο αρχίζει αργά αργά να διαλύεται και όλα τελικά καταρρέουν μέσα στο παράλογο.

Έχοντας ως υλικό ευφάνταστα καλοκαιρινά παιχνίδια, η Ambra Senatore συνθέτει ένα υπαινικτικό χορογραφικό παζλ που σαρκάζει με χιούμορ, χωρίς να δίνει ποτέ καμία λύση.

Η παγκόσμια πρώτη έγινε στο Τορίνο το 2011, στα πλαίσια του Φεστιβάλ Χορού.

ΤΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Η Ambra Senatore σε πρώτο πρόσωπο

Η έννοια της συνάντησης αποτελεί για μένα τον πυρήνα της ζωντανής παράστασης. Η καλλιτεχνική δημιουργία είναι πάνω απ' όλα δημιουργία μιας σχέσης, τόσο ανάμεσα στους ερμηνευτές και το κοινό, όσο και ανάμεσα στους συνεργάτες μιας παραγωγής.

Το ανθρώπινο στοιχείο διέπει όλα μου τα έργα. Στον χορό ζητούμενο είναι η συνάντηση που γεννά μια ανθρώπινη σχέση, αφήνοντας χώρο στην αδυναμία, την αμφιβολία, την κριτική σκέψη, τον διάλογο και το χιούμορ. Η απλότητα και η αμεσότητα της παρουσίας των χορευτών στη σκηνή δημιουργεί μια συνέργεια με τους θεατές, μια σχέση μοναδική με τον καθένα χωριστά.

Αυτή η ανθρώπινη σχέση διευρύνεται με φυσικό τρόπο μέσα από τα εργαστήρια και συνολικά τις δράσεις που προβάλλουν την κουλτούρα του χορού. Αυτές οι περιόδους έρευνας έχουν για μένα την ίδια βαρύτητα με τις περιόδους της προετοιμασίας και των παραστάσεων.

Η κινησιολογία της καθημερινότητας

Ο χορός μου εμπνέεται από τη ζωή: επιλέγω κινήσεις απλές και καθημερινές και τις τοποθετώ σε ένα νέο πλαίσιο. Οι λεπτομέρειες που αντλώ από την πραγματικότητα – τους δημόσιους χώρους, τον δρόμο, τους ήχους, τις κινήσεις των επιβατών ενός λεωφορείου, τις χειρονομίες που περνούν από γενιά σε γενιά – αποτελούν το πρωτογενές υλικό της έμπνευσής μου. Δεν αλλάζω τις ίδιες τις κινήσεις, αλλά τον χώρο μέσα στον οποίο εκδηλώνονται, εντείνοντας την προσπάθεια της

εκτέλεσής τους.

Έχω την εντύπωση ότι αυτή η αναφορά στην καθημερινότητα φέρνει πιο κοντά τους θεατές. Αυτό που εκτρίσσεται πάνω στη σκηνή φαίνεται οικείο και ταυτόχρονα εμπειρείχει τη δυνατότητα της ρωγμής, της παραμόρφωσης.

Εικόνες σε κίνηση, μεταξύ φαντασίας και πραγματικότητας

Η αφητηρία μου σε κάθε νέα δημιουργική διαδικασία δεν είναι θεματική, αλλά αισθητηριακή. Το κίνητρο της δημιουργίας είναι συχνά η βαθιά και απλή ανάγκη να δώσω σάρκα και οστά σε μια επίμονη εικόνα μέσα μου. Αυτή η πρώτη ύλη αναπλάθεται από τους χορευτές με απόλυτη ελευθερία και έτσι γεννιέται σιγά σιγά ένα ευρύτερο σχήμα, μια δομή. Η δουλειά μου τοποθετείται στα όρια μεταξύ φαντασίας και πραγματικότητας· μου αρέσει να παίζω με τα όρια αυτά, συχνά ανατρέποντας το αναμενόμενο. Δίνω σημάδια που αποκαλύπτονται σταδιακά, πολλαπλασιάζω τα επίπεδα, τις επαναλήψεις, τα στοιχεία που θα δημιουργήσουν αυτό που ονομάζω δραματοουργία: μια αίσθηση ενότητας που εξαρτάται περισσότερο από τη σύνθεση παρά από τη θεματική. Γι' αυτόν τον λόγο ζητώ από τους θεατές να παίξουν μαζί μας, να παραμείνουν ενεργοί. Η θέαση βασίζεται σε μια συνθήκη συνεργασίας.

Μια θεατρική και κινηματογραφική διάσταση

Υπάρχει μια θεατρική διάσταση στη δουλειά μου, αλλά όλα πηγάζουν από το σώμα. Εμπιστεύομαι την κίνηση, την ανείπωτη δύναμη και ομορφιά που αποπνέει. Ακόμα και όταν υπάρχουν λέξεις, δεν είμαι ποτέ επεξηγηματική. Επιθυμώ ο θεατής να ακολουθήσει τη δική του ερμηνευτική διαδρομή, τη δική του φαντασία, παρά τα σημάδια που του αφήνω. Η παράσταση είναι ένα παζλ που οι θεατές καλούνται να λύσουν με τον δικό τους τρόπο, αποφεύγοντας ασφαλώς τον κίνδυνο να καταλήξει ο καθένας σε μια στεγανή, ατομική ερμηνεία.

Ο χορός μου δημιουργεί ισχυρούς δεσμούς με τη φωτογραφία και το σινεμά, την οργάνωση του πλάνου. Όπως ένας κινηματογραφιστής, κατευθύνω το βλέμμα του

θεατή, παίζω με το μοντάζ, ορίζω τον χώρο και τον χρόνο. Σε όλα μου τα έργα ο χορός ισορροπεί ανάμεσα στη δράση, τη φαντασία του παιχνιδιού, την επανάληψη και την αλήθεια της φυσικής παρουσίας.

Εστιάζοντας στον τρόπο της ζωής μας, ανάλαφρα και με χιούμορ

Στοχεύοντας στην άμεση επαφή με το κοινό, το χιούμορ και η ανάλαφρη διάθεση είναι πάντα εκεί, παρόλο που δεν είναι βασικό μέλημά μου να κάνω τους ανθρώπους να χαμογελάσουν. Το να βλέπει κανείς την αστεία πλευρά των πραγμάτων είναι μια στάση ζωής. Από την άλλη, η δουλειά μου επηρεάζεται εξίσου από τις πιο σοβαρές πλευρές, αλλά στα κρυφά, ίσως από συστολή, ίσως πάλι από σεβασμό.

Είναι ευτυχία για μένα να ξέρω ότι έχω ακόμα πολύ δρόμο να διανύσω στο ταξίδι της δημιουργίας.

Ambra Senatore

Ιταλίδα χορογράφος και περφόρμερ, με καταγωγή από το Τορίνο, η Ambra Senatore έχει αναλάβει τη διεύθυνση του Centre Chorégraphique National της Navt (CCN) από το 2016. Η αισθητική της εστιάζει σε κινήσεις καθημερινές, που μεγεθύνονται για να υπερβούν τα όρια της πραγματικότητας, ανάγοντας τον χορό σε θεατρική πράξη. Υπέρμαχος των εκπλήξεων, των μεταβάσεων και των επαναλήψεων που παραπέμπουν στον κινηματογράφο, η Ambra Senatore ανασυνθέτει την πραγματικότητα με τον τρόπο ενός σκηνοθέτη που ωθεί ταχυδακτυλουργικά τις καταστάσεις στο παράλογο και την υπαινικτική ειρωνεία. Στην Ιταλία συνεργάζεται με καλλιτέχνες, όπως οι Roberto Castello και Raffaella Giordano.

Ως περφόρμερ συμπράττει με τους Jean-Claude Gallotta, Giorgio Rossi, Georges Lavaudant.

Στα τέλη της δεκαετίας του '90, συμμετέχει μαζί με άλλους καλλιτέχνες στη δημιουργία πρωτότυπων έργων, ενώ το 2004 ολοκληρώνει το διδακτορικό της στον σύγχρονο χορό και στη συνέχεια διδάσκει ιστορία του χορού στο Πανεπιστήμιο του Μιλάνου. Από το 2004 ως το 2009 δημιουργεί σόλο χορογραφίες, βασισμένες στην έρευνά της: «EDAsolo», «Merce», «Informazioni Utili», «Altro piccolo progetto domestico», «Maglie», «L'ottavo giorno» (μαζί με τον Antonio Tagliarini). Παράλληλα, υπογράφει χορογραφίες για δύο ή περισσότερους χορευτές: «Passo» (2010), αρχικά σε εκδοχή για δύο και στη συνέχεια για πέντε χορευτές, «A Posto» (2011) για γυναικείο τρίο και «John» (2012). Με την ομάδα της EDA, που ιδρύει το 2012 στη Μπεζανσόν, χορογραφεί το πρώτο της έργο για παιδιά πάνω σε κείμενο του

Fabrice Melquiot, με τίτλο «Nos amours bêtes» (2013). Ακολουθεί το 2016 το έργο «Quante Storie», μέρος του δίπτυχου «Au pied de la lettre», το οποίο μοιράζεται με τον Loïc Touzé. Το 2014 παρουσιάζει στη Μπιενάλε της Λυών την παράσταση «Aringa Rossa», έργο για εννέα χορευτές, αποτελούμενο από ντουέτα, ταμπλό και διαλόγους. Μετά το «Pièces» (2016), παρουσιάζει το 2017 στην Αβινιόν την παράσταση «Scena madre*» για επτά χορευτές και κινηματογραφικό υλικό. Όταν αναλαμβάνει τη διεύθυνση του CCN της Navt, τον Ιανουάριο του 2016, η Ambra Senatore κουβαλάει στις αποσκευές της ένα είδος χορού που παραμένει βαθιά ανθρώπινος, μια συνάντηση προσώπων και τόπων. Στη Navt, δημιουργεί παραστάσεις in situ σε σχολεία (τα εκπαιδευτικά προγράμματα «Petits ras» και «Pas au tableau») ή σε μουσεία, σχεδιάζει συναντήσεις χορού («Primavera», στα πλαίσια του φεστιβάλ «Trajectoires»), χορογραφεί τα χορευτικά ιντερμέδια στην όπερα «Cendrillon» του Jules Massenet, ενώ επιδίδεται σε συζητήσεις («Conversations», 2019) με διάφορες προσωπικότητες και κατοίκους της πόλης για να ανταλλάξει μαζί τους απόψεις, γνώσεις, αλλά και προβληματισμούς γύρω από τη δημιουργική διαδικασία. Το 2018 παρουσιάζει στο Σπίτι της μουσικής της Ναντέρ, το πρόγραμμα «Giro di pista», έναν συμμετοχικό χορό για παιδιά και τις οικογένειές τους, που συνοψογράφει με τον Marc Lacourt, με τον οποίο σχεδιάζει να συνεργαστεί σε ένα χορευτικό ντουέτο.

BEST REGARDS

Marco D'Agostin

Με τον Marco D'Agostin

Κείμενα: Chiara Bersani,
Marco D'Agostin, Azzurra D'Agostino,
Wendy Houston

Ήχος / γραφιστικά: LSKA

Σχεδιασμός φωτισμών: Giulia Pastore

Σκηνικά: Andrea Sanson,
Simone Spangaro

Επιστημονική επιμέλεια:
The Nigel Charnock Archive,
Roberto Casarotto

Σύμβουλοι δραματουργίας:
Chiara Bersani, Claudio Cirri,
Alessandro Sciarroni

Τεχνικοί σύμβουλοι: Eleonora Diana,
Luca Poncetta, Paola Villani

Κίνηση: Marta Ciappina

Πρώωση, μεταφράσεις:
Damien Modolo

Τεχνική υποστήριξη: Paolo Tizianel

Φωτογραφίας, βίντεο: Alice Brazziti

Συντονισμός και διοίκηση:
Eleonora Cavallo, Federica Giuliano

Παραγωγή: VAN

Συμπαράγωγή: KLAP Maison pour la danse
à Marseille, Rencontres chorégraphiques
internationales de Saint-Denis, CCN2-Centre
chorégraphique national de Grenoble, ERT -
Emilia Romagna Fondazione.

Με την υποστήριξη των: Points-Communs -
Scène Nationale de Cergy-Pontoise, Centrale
Fies, Marche Teatro/inTeatro Festival, the
WorkRoom (Fattoria Vittadini), Teatro
Comunale di Vicenza, L'Arboreto-Teatro
Dimora, ARTEFICI Residenze Creative FVG di
Artisti Associati.

with Marco D'Agostin

Texts: Chiara Bersani,
Marco D'Agostin, Azzurra D'Agostino,
Wendy Houston

Sound, graphics: LSKA

Lights: Giulia Pastore

Scenes: Andrea Sanson,
Simone Spangaro

Scientific advice:
The Nigel Charnock Archive,
Roberto Casarotto

Dramaturgical advice: Chiara Bersani,
Claudio Cirri, Alessandro Sciarroni

Technical advice: Eleonora Diana,
Luca Poncetta, Paola Villani

Movement coach: Marta Ciappina

Promotion, care: Damien Modolo

Technical care: Paolo Tizianel

Organization, administration:
Eleonora Cavallo, Federica Giuliano

Production: VAN

Co-production: KLAP Maison pour la danse
à Marseille, Rencontres chorégraphiques
internationales de Seine-Saint-Denis, CCN2-
Centre chorégraphique national de Grenoble,
ERT-Emilia Romagna Fondazione.

Supported by: Points communs, Nouvelle
scène nationale de Cergy-Pontoise et du Val
d'Oise, Centrale Fies, Marche Teatro/inTeatro
Festival, the WorkRoom (Fattoria Vittadini),
Teatro Comunale di Vicenza, L'Arboreto-
Teatro Dimora | La Corte Ospitale | Centro
di Residenza Emilia-Romagna, ARTEFICI
Residenze Creative Fvg di Artisti Associati.

BEST REGARDS

Marco D'Agostin

«Αγαπητέ Ν, ήσουν πάντα *too much*. Υπερβολικός. Υπερβολικά αστείος. Όχι απλώς αστείος, αλλά ξέρεις: ανόητα αστείος, έξυπνα αστείος, καυστικά αστείος, βάνουσα αστείος, μελαγχολικά αστείος, τρομακτικά αστείος...»

Με τα λόγια αυτά αποχαιρέτησε τον φίλο και συνάδελφό της, Nigel Charnock, λίγες μέρες μετά τον θάνατό του το 2012, η Wendy Houston. Ο Nigel υπήρξε ένας από τους ιδρυτές της ομάδας χοροθεάτρου DV8 τη δεκαετία του '80. Αργότερα έφυγε από την ομάδα και αφιερώθηκε στη δική του έρευνα, δημιουργώντας και ερμηνεύοντας μια εντυπωσιακή σειρά από σόλο χορογραφίες. Για όποιον τον γνώριζε, ήταν ακριβώς όπως τον περιγράφει η Wendy: *too much*.

Οι παραστάσεις του, υπερκινητικές εκρήξεις στις οποίες το τραγούδι, ο χορός, το ουρλιαχτό, η φαντασία και η περφόρμανς αιωρούνται πάνω από ένα αβυσσαλέο κενό, διέδρυναν τα όρια του «σύγχρονου χορού», επιβεβαιώνοντας πλήρως στην πράξη εκείνη τη δυνατότητα της τέχνης, που σύμφωνα με τον David Foster Wallace, ορίζεται ως «αποτυχημένη

διασκέδαση». Τα πάντα στον Nigel ήταν ενέργεια, επιθυμία, θέληση. Όπως επαναλαμβάνει απεγνωσμένα στο σόλο του «One Dixon Road»: *Δεν υπάρχει τίποτ' άλλο, τίποτα, τίποτα.*

Γνώρισα και δούλεψα με τον Nigel το 2010. Αυτή η συνάντηση άλλαξε καθοριστικά τη σκέψη μου πάνω στην περφόρμανς. Μετά από αυτόν, χορός σημαίνει για μένα η δυνατότητα τα πάντα να συμβούν στη σκηνή, ταυτόχρονα.

Το «Best Regards» είναι ένα γράμμα που έγραψα 8 χρόνια μετά, σε κάποιον που δεν θα απαντήσει ποτέ. Είναι ένας τρόπος να πω: «Αγαπημένε Ν, ήθελα κι εγώ να είμαι *too much*». Είναι μια πρόσκληση που απευθύνω στο κοινό: ας τραγουδήσουμε μαζί για μια νοσταλγία που ανήκει σε όλους μας, εμείς, που δεν καταφέραμε να φτάσουμε εγκαίρως για να πούμε αυτό που θέλαμε. Στη σκιά του χρόνου που φεύγει και μέσα στο φως που ο Nigel συνεχίζει να εκπέμπει στη σκηνή, ας κάνουμε αυτό το επίμονο ρεφρέν να αντηχίσει, ας ξετυλίξουμε μια λευκή κόλλα χαρτί μπροστά στα μάτια μας και ας αναρωτηθούμε: πώς θέλουμε να αρχίσουμε αυτό το απίθανο γράμμα;

Marco D'Agostin

Ο Marco D'Agostin είναι χορευτής και περφόρμερ από την Ιταλία, νικητής του βραβείου UBU στην κατηγορία του καλύτερου περφόρμερ κάτω των 35. Για την περίοδο 2022-2024 συνεργάζεται με το Piccolo Teatro του Μιλάνου.

Η έρευνά του επικεντρώνεται στον ρόλο και τη λειτουργία της μνήμης, εστιάζοντας ιδίως στη σχέση ανάμεσα στον περφόρμερ και τον θεατή. Ο χορός, μια σύνθετη γεωμετρία στην οποία ήχοι, λέξεις και κινήσεις διαρκώς αλληλεπιδρούν, προτείνει μια συναισθηματική συμφωνία ανάμεσα σε όσους χορεύουν και σε όσους παρακολουθούν.

Έχοντας εκπαιδευτεί πλάι σε διεθνώς αναγνωρισμένους δασκάλους (Yasmeen Godder, Nigel Charnock, Rosemary Butcher, Wendy Houston, Emio Greco), ξεκίνησε την καριέρα του ως χορευτής, μεταξύ άλλων σε παραστάσεις των Claudia Castellucci/Societas Raffaello Sanzio, Alessandro Sciarroni, Liz Santoro, Iris Erez, Tabea Martin.

Από το 2010 αναπτύσσει τη δική του χορογραφική έρευνα, συμμετέχοντας σε πολλά διεθνή πρότζεκτ (Choreo Roam Europe, Act Your Age, Trirtych). Έχει συμμετάσχει δύο φορές στα προγράμματα προβολής και στήριξης ανερχόμενων καλλιτεχνών (Priority Companies) από το ευρωπαϊκό δίκτυο χορού Aerowaves.

Έχει παρουσιάσει τη δουλειά του σε πολλά ευρωπαϊκά φεστιβάλ και θέατρα, όπως Rencontres choréographiques internationales de Seine-Saint-Denis, Théâtre de la Ville (Παρίσι), Les Brigittines (Βρυξέλλες), The Place Theater (Λονδίνο), Sala Hiroshima (Βαρκελώνη), Tanzhaus (Ζυρίχη), Schaubühne (Λειψία), SESC (Πομπηία,

Σάο Πάολο), Santarcangelo Festival, Romaeuropa, VIE Festival, Torino Danza, OperaEstate.

Από το 2019, προσκεκλημένος του Boris Charmatz, είναι ένας από τους είκοσι χορευτές του πρότζεκτ «20 Dancers for the XX century», στα πλαίσια του οποίου παρουσιάζει το «Folk-s», μια χορογραφία του Alessandro Sciarroni, εμπνευσμένη από τον παραδοσιακό βουαρικό χορό Schuhplattler.

Το 2020, η Marie Chouinard, διευθύντρια της Μπιενάλε Χορού στη Βενετία, του ανέθεσε να δημιουργήσει μια νέα χορογραφία για τους νέους χορευτές του εκπαιδευτικού προγράμματος Biennale College.

Ο Marco D'Agostin είναι ένας από τους ιδρυτές του εταιρίας παραγωγής VAN που υποστηρίζεται από το ιταλικό Υπουργείο Πολιτισμού από το 2015.

Το ρεπερτόριό του περιλαμβάνει τα έργα:

The years (2022)
Saga (2021)
Best Regards (2021)
Avalanche (2018)
First Love (2018)
The Olympic Games (2017)
Everything is ok (2015)
L'Isola di Bouvet (2015)
Last day of-all (2013)
Per non svegliare i draghi addormentati (2012)
Viola (2010)

Βραβεία και διακρίσεις:

UBU – βραβείο καλύτερου περφόρμερ κάτω των 35 (2018)
Teatro Libero di Palermo – BE Festival (2017)
(Re)connaissance, Grenoble – B' βραβείο (2017)
Βραβείο Prospettiva Danza (2012)
Βραβείο Scenario – ειδική μνεία (2011)
Βραβείο Gd'A Veneto (2010)

ANAGOOR

MEPHISTOPHELES

26.04.2023

RIVELAZIONE

27.04.2023

L'ITALIANO È LADRO

Pier Paolo Pasolini

28.04.2023

Anagoor

Η ομάδα, που πήρε το όνομά της από τη φανταστική πόλη στο διήγημα του Dino Buzzati «Le mura di Anagoor», ιδρύθηκε το 2000 στο Βένετο της Ιταλίας, με πρωτοβουλία των Simone Deraί και Paola Dallan. Στην ομάδα προσχώρησαν αργότερα οι Marco Menegoni, Moreno Callegari, Mauro Martinuz, Giulio Favotto, Silvia Bragagnolo, μετατρέποντας τον αρχικό πυρήνα σε καλλιτεχνική κολεκτίβα. Από το 2008 η Anagoor έχει την έδρα της στην επαρχία του Τρεβίζο, στις εγκαταστάσεις ενός κονικλοτροφείου, το οποίο διαμόρφωσε σε χώρο προβών και εργαστηρίων («La Conigliera»). Με την επιλογή αυτή η ομάδα θέλησε να διατηρήσει την αρχιτεκτονική του οικήματος, καθώς επίσης την ονομασία και την ιστορία του, δίνοντας νέα προοπτική στη χρήση του.

Το θέατρο που παράγει η Anagoor πρεσβεύει μια εικαστική αισθητική των συμβόλων, η οποία χρησιμοποιεί διαφορετικές μορφές έκφρασης και προάγει τον διάλογο μεταξύ των παραστατικών τεχνών και των σύγχρονων υπερμέσων, παραμένοντας θέατρο.

Η Anagoor έχει να επιδείξει πληθώρα διακρίσεων και βραβείων στην πορεία της μέχρι σήμερα, ξεκινώντας από το 2008, χρονιά κατά την οποία η ομάδα συγκαταλέγεται στους φιναλίστ για το βραβείο «Extra» με την παράσταση «*Jeug-». Το 2009 λαμβάνει ειδικό έπαινο για το σενάριο της «Tempesta». Το 2010 συμμετέχει στο Fies Factory (Centrale Fies) και στο διεθνές δίκτυο καλλιτεχνικών οργανισμών Arap. Το 2011 το πρότζεκτ «Fortuný» φιλοξενείται στη Μπιενάλε της Βενετίας, υπό την καλλιτεχνική διεύθυνση του Alex Rigola. Παράλληλα, η Anagoor πραγματοποιεί διεθνή περιοδεία, με σταθμούς

την Αγγλία, τη Δανία, την Πορτογαλία και τη Γαλλία. Το 2012 κάνει πρεμιέρα στο διεθνές φεστιβάλ μουσικής MITO (Milano-Torino) η ταινία/συναυλία «Et manchi pietà» με θέμα τη ζωή της ζωγράφου Artemisia Gentileschi, καθώς επίσης το πρότζεκτ «L.I. Lingua Imperii», για το οποίο ο Simone Deraί βραβεύεται ως ο καλύτερος νέος σκηνοθέτης με το βραβείο «Jurislan Korenić» στην 53η έκδοση του φεστιβάλ MESS στο Σεράγεβο. Το 2013 η Anagoor αποσπά το βραβείο «Hystrio-Castel dei Mondí» και σκηνοθετεί όπερα για πρώτη φορά: πρόκειται για το έργο του Luigi Rossi με τίτλο «Il Palazzo di Atlante» (1642), σε λιμπρέτο του Giulio Rospigliosi, που παρουσιάζεται στα πλαίσια του 63ου μουσικού φεστιβάλ Sagra Musicale Malatestiana του Ρίμινι. Το 2014 παρουσιάζεται στο διεθνές φεστιβάλ σύγχρονου θεάτρου Festival delle Colline Torinesi η παράσταση «Virgilio Brucia», που επαναλαμβάνεται στο Romaeuropa Festival. Το 2015, στα πλαίσια του Napoli Teatro Festival Italia, πραγματοποιείται αφιέρωμα στην ομάδα και παρουσιάζονται τα έργα «L.I. Lingua Imperii» και «Virgilio Brucia». Η παράσταση «L.I. Lingua Imperii» παρουσιάζεται επίσης στη Μπιενάλε Θεάτρου της Βενετίας και συγκαταλέγεται στους νικητές του διεθνούς διαγωνισμού για νέες παραγωγές όπερας και μουσικού θεάτρου Music Theatre NOW 2015. Την ίδια περίοδο κάνει το ντεμπούτο της η παράσταση «Santa Impresa», μια παραγωγή του Teatro Stabile di Torino | Teatro Nazionale, συμπαραγωγή της Laura Curino και της Anagoor, σε σκηνοθεσία Simone Deraί. Το 2016 η παράσταση «Virgilio Brucia» φιλοξενείται στο Piccolo Teatro di Milano-Teatro d'Europa. Κάνει πρεμιέρα η παράσταση «L'Italiano è Ladro» του Pier Paolo Pasolini. Το βραβείο σκηνοθεσίας «Hystrio» απονέμεται στον Simone

Deraï, τον οποίο προσκαλεί ο Aleksandr Sokurov ως βοηθό του στη σκηνοθεσία της παράστασης «Go.Go.Go», που εμπνέεται από το θεατρικό έργο «Marbles» του νομπελίστα I. Brodsky. Παρουσιάζεται η παράσταση «Socrate il Sopravvissuto / come le foglie» στα πλαίσια του Festival delle Colline Torinesi, ενώ η παράσταση «Master / Mistress of my passion» του Shakespeare κάνει πρεμιέρα στο OperaEstate Festival. Η Anagor βραβεύεται από την Ένωση Κριτικών Θεάτρου (Associazione Nazionale dei Critici Teatrali) για την πρωτότυπη θεατρική της έρευνα. Η παράσταση «Socrate il Sopravvissuto / come le foglie» αποσπά το βραβείο «Rete Critica» ως παράσταση της χρονιάς και είναι υποψήφια στην ίδια κατηγορία για το βραβείο UBU 2016. Το 2017 η Anagor υπογράφει τη σκηνοθεσία, τα κοστούμια, τη σκηνογραφία και το βίντεο της όπερας «Faust» του Charles Gounod, μιας παραγωγής των θεατρικών οργανισμών Teatro Comunale di Modena, Teatro Valli di Reggio Emilia και Teatro Municipale di Piacenza. Η ομάδα είναι υποψήφια για το Ευρωπαϊκό Βραβείο Θεάτρου (Premio Europa).

Στη Μπιενάλε της Βενετίας 2018 η Anagor αποσπά τον «Ασημένιο Λέοντα» στην κατηγορία του θεάτρου. Την ημέρα της απονομής του βραβείου πραγματοποιείται η παγκόσμια πρεμιέρα της «Oresteia», μιας νέας ανάγνωσης της «Ορέστειας» του Αισχύλου, στα πλαίσια του 46ου Διεθνούς Φεστιβάλ Θεάτρου της Μπιενάλε της Βενετίας. Το 2019, στο Παλέρμο, η Anagor υπογράφει τη σκηνική παρουσίαση του κοσμικού ορατορίου «Das Paradies und die Peri» του Robert Schumann για το Teatro Massimo.

MEPHISTOPHELES

Anagoor

Σενάριο και σκηνοθεσία:

Simone Derai

Μουσική και live set:

Mauro Martinuz

Μοντάζ:

Simone Derai

Φωτογραφία:

Giulio Favotto

Βοηθός σκηνοθέτη:

Marco Menegoni

Γυρίσματα:

**Giulio Favotto, Simone Derai,
Marco Menegoni**

Οργανωτικός συντονισμός:

Annalisa Grisi

Διαχείριση και προώθηση:

Michele Mele

Εκτέλεση παραγωγής:

**Centrale Fies / Laura Rizzo,
Stefania Santoni**

Παραγωγή:

Anagoor 2020

Συμπααραγωγή: Kunstfest Weimar*, Theater an der Ruhr**, Fondazione Donnarregina per le arti contemporanee / Museo Madre***, Centrale Fies, Operaestate Festival Veneto.

Σε συνεργασία με φορείς και φεστιβάλ της Καμπανίας, της Νάπολης, τη Βίλα Parco Bolasco και το Πανεπιστήμιο της Πάντοβα.

*Με την υποστήριξη του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Προστασίας του φυσικού πλούτου της Θουριγγίας

**Με την υποστήριξη του Υπουργείου Πολιτισμού και Επιστημών της Βόρειας Ρηνανίας - Βεσφαλίας

*** Χρηματοδοτείται από την POC Regione Campania 2014-2020.

Scenario and Direction:

Simone Derai

Music and live set:

Mauro Martinuz

Montage:

Simone Derai

Photography:

Giulio Favotto

Assistant director:

Marco Menegoni

Shooting:

**Giulio Favotto, Simone Derai,
Marco Menegoni**

Production Coordinator:

Annalisa Grisi

Management and promotion:

Michele Mele

Executive production:

**Centrale Fies / Laura Rizzo,
Stefania Santoni**

Production:

Anagoor 2020

Co-production: Kunstfest Weimar*, Theater an der Ruhr**, Fondazione Donnarregina per le arti contemporanee / Museo Madre***, Centrale Fies, Operaestate Festival Veneto.

In collaboration with the Fondazione Campania dei Festival, Napoli Teatro Festival, Villa Parco-Bollasco, and the University of Padova.

*Supported by the Thuringian Ministry of Environment, Energy and Nature Conservation

**Supported by the Ministry of Culture and Science of North Rhine-Westphalia

*** Financed by POC Regione Campania 2014-2020.

MEPHISTOPHELES

«Όλα τα παραπάνω και διάφορες άλλες περιστάσεις με υποχρεώνουν να αποτραβηχτώ σε μέρη όπου κανείς δεν με γνωρίζει. Φεύγω μόνος, με ξένο όνομα, ελπίζοντας στην καλύτερη δυνατή έκβαση αυτής της καταφανώς εξεζητημένης περιπέτειας.»

Με τα λόγια αυτά, σε μια επιστολή του προς τον δούκα Karl August, με ημερομηνία 2 Σεπτεμβρίου 1786, ο Goethe ανακοινώνει τη *μεγάλη περιήγηση*, το ταξίδι του στην Ιταλία. Την επομένη αναχωρεί από το Karlsbad, στις 3 τα ξημερώματα, με πλαστό διαβατήριο στο όνομα Philipp Möller.

Με το όνομα του Μεφιστοφελή, *αυτού που διαδίδει το ψέμα*, σύμφωνα με μια πιθανή εβραϊκή ετυμολογία, του δαίμονα που έβαλε σε πειρασμό τον Faust, η ομάδα Anagorοο δημιουργεί μια παράσταση από το υλικό για βίντεο το οποίο συλλέχθηκε μεταξύ 2012 και 2020, καταγράφοντας ένα μοναδικό ταξίδι στα δάκρυα του κόσμου μέσα από εικόνες, σε συνδυασμό με live electronics από τον Mauro Martinuz.

Ο «Mephistopheles», *αυτός που μισεί το φως*, σύμφωνα με μια πιθανή ελληνική ετυμολογία, επιχειρεί μια *μεγάλη περιήγηση* στις σκοτεινές περιοχές

του κόσμου, εκεί από όπου πηγάζουν το σκοτάδι και τα βάσανα των γενεών, μια καταβύθιση στη σχέση του ανθρώπου με τη φύση, τον έρωτα, τον χρόνο, την τεχνική και το απόλυτο: στη σχέση του με το αδύνατο. Το κινηματογραφικό υλικό παραστάσεων της ομάδας, όπως «L.I. Lingua Imperii», «Virgilio Brucia», «Socrate il soprannissuto», «Faust», «Orestea», έχει προκύψει μέσα από εικόνες που συλλέχθηκαν προφητικά σε μουσεία και ναούς, σε οίκους ευγηρίας και μονάδες ζωικής αναπαραγωγής. Εικόνες από χασάπηδες, βοσκούς και προσκυνητές, στην Ινδία, το Ιράν, την Ολυμπία, την πληγωμένη ύπαιθρο του Βένετο και τον Βεζούβιο.

Ο τεράστιος όγκος του αδημοσίευτου υλικού ανασυνθέτει την πορεία αυτής της πτήσης ως την τελική πτώση, υπό τη μορφή μιας συναυλίας που *αποκαλύπτεται* μέσα από τις εικόνες.

RIVELAZIONE

SETTE MEDITAZIONI INTORNO A GIORGIONE

Anagoor

Με τον
Marco Menegoni

Δραματουργία:
Laura Curino,
Simone Deraï

Βίντεο:
Simone Deraï,
Moreno Callegari

Σχεδιασμός ήχου:
Mauro Martinuz

Σκηνοθεσία:
Simone Deraï

Παραγωγή:
Anagoor 2009

Συμπαράγωγή:
OperaEstate Festival
Veneto, Centrale Fies

With
Marco Menegoni

Dramaturgy:
Laura Curino,
Simone Deraï

Video:
Simone Deraï,
Moreno Callegari

Sound design:
Mauro Martinuz

Direction:
Simone Deraï

Production:
Anagoor 2009

Co-production:
OperaEstate Festival
Veneto, Centrale Fies

RIVELAZIONE

Αποκάλυψη: επτά διαλογισμοί γύρω από τον Giorgione

Η παράσταση «Rivelazione» πραγματεύεται τη μυστηριώδη και ρηξικέλευθη ζωή του ζωγράφου από το Castelfranco του Βένετο, σε μια δίνη λέξεων, ντοκουμέντων, ποιητικών στίχων και εικόνων των έργων του, στη Βενετία της εκπνοής του 15^{ου} και των αρχών του 16^{ου} αιώνα: πρόκειται για ένα εκθαμβωτικό καρουζέλ, που περιστρέφεται γύρω από τα λόγια ενός αφηγητή μπροστά σε μια οθόνη. Στη σκηνή ο Marco Menegoni είναι μόνος του, με τη φωνή και το κείμενό του, ενώ πίσω του προβάλλονται θραύσματα τοπίων και προσώπων· είναι οι βουβοί πίνακες του Giorgione, που ζωντανεύουν από τη σπίθα της σκηνικής ανάγνωσης και την επαφή τους με την ανθρώπινη παρουσία, καθώς το βλέμμα τούς ανακαλύπτει με ενδιαφέρον. Το κοινό καλείται να συμμετάσχει σε ένα μάθημα τέχνης και ποιητικής, που αναδεικνύει τον ζωγράφο, την εποχή του, το δημιουργικό του πνεύμα και το κλίμα που τον περιέβαλλε.

Τη δραματουργία συνυπογράφουν η Laura Curino και ο Simone Derai, ο οποίος ανέλαβε και τη σκηνοθεσία. Οι δυο τους μοιράστηκαν μια έρευνα γόνιμη, η οποία τους

επέτρεψε να διευρύνουν τον ορίζοντα του υλικού τους: «Ας στρέψουμε μαζί το βλέμμα στα επτά άστρα του ιδεατού αστερισμού Giorgione· για κάθε άστρο σάς προτείνουμε έναν διαλογισμό. Σιωπή, ανθρώπινη φύση, επιθυμία, δικαιοσύνη, πίστη, κατακλυσμός και χρόνος είναι τα θέματα που αντιστοιχούν στις δημιουργίες του Giorgione: *La Pala di Castelfranco*, *La Venere Dormiente*, *La Giuditta*, *I Tre Filosofi*, *La Tempesta*, *Il Fregio delle Arti liberali e Meccaniche* και οι προσωπογραφίες. Ένα μικρό, πολύτιμο στερέωμα», σημειώνει η ομάδα Anagoor. Τα επτά έργα του ζωγράφου ταυτίζονται με επτά διαλογισμούς που εμπνέονται από τον αινιγματικό δημιουργό, τη βιογραφία του, το ιστορικό πλαίσιο μέσα στο οποίο έδρασε, τα πρόσωπα που εμφανίζονται στα πορτρέτα του, τις εκφραστικές του προθέσεις. Η προσοχή του θεατή ελευθερώνεται από το κλειστό πλαίσιο του πίνακα για να ανακαλύψει με φρέσκια ματιά έναν κόσμο εύθραυστο, που αναδύεται μέσα από τον σεβασμό για το παρελθόν και την καταβύθιση σε ένα ιδιαίτερο σύμπαν, τόσο των έργων του ζωγράφου, όσο και της σκηνικής δράσης.

Η ομάδα Anagoor, σε συνεργασία με τη Laura Curino, το βίντεο του Simone Derai και του Moreno Callegari, καθώς επίσης τον ηχητικό σχεδιασμό που επιμελείται ο Mauro Martinuz, αποκαλύπτει στα μάτια ενός εκστατικού θεατή τον Giorgione μέσα από επτά ομόκεντρες ιστορίες, τους επτά διαλογισμούς ενός ιδεατού αστερισμού. Άνθρωποι που μεγάλωσαν με τα έργα του ζωγράφου από το Castelfranco παρουσιάζουν ένα θέαμα ρευστό και σαγηνευτικό, μια διάλεξη πάνω στην ιστορία της τέχνης που υπακούει στους σκηνικούς κανόνες και φωτίζει με τη σαρωτική δύναμη της ποίησης έναν μυστηριακό κόσμο.

©Silvia Bragagnolo

L'ITALIANO È LADRO

Pier Paolo Pasolini

Anagoor

Φωνές:
Luca Altavilla,
Marco Menegoni

Μεσολάβηση:
Lisa Gasparotto

Σχεδιασμός ήχου:
Mauro Martinuz

Σκηνοθεσία:
Simone Deraï

Παραγωγή:
Anagoor 2009

Συμπαράγωγή:
Stanze 2016,
Centrale Fies

Voices:
Luca Altavilla,
Marco Menegoni

Mediation:
Lisa Gasparotto

Sound design:
Mauro Martinuz

Direction:
Simone Deraï

Production:
Anagoor 2009

Co-production:
Stanze 2016,
Centrale Fies

L'ITALIANO È LADRO

Το 1955 δημοσιεύεται σε ένα τεύχος του λογοτεχνικού περιοδικού «Nuova Corrente», ένα απόσπασμα του ποιήματος «L'Italiano è ladro» («Ο Ιταλός είναι κλέφτης») του Pier Paolo Pasolini. Πρόκειται για τη μοναδική δημοσίευση ενός έργου πολυγλωσσικού, με πειραματικό χαρακτήρα και έντονες πολιτικές αναγωγές, το οποίο γνώρισε από το 1947 ως το δεύτερο μισό της δεκαετίας του '50 μια μακρά περίοδο διαμόρφωσης.

Τόσο η αισθητική, όσο και η θεματική του έργου προδιαγράφουν ήδη, με τον πλέον άμεσο τρόπο, τις ιδιότυπες εκφραστικές επιλογές του συγγραφέα στο μυθιστόρημά του «Ragazzi di vita» («Τα παιδιά της ζωής»), καθώς και στο ποίημά του «Le ceneri di Gramsci» («Οι στάχτες του Γκράμσι»). Αν και το έργο πέρασε σχεδόν απαρατήρητο, απασχόλησε τον Pasolini σε μια κρίσιμη περίοδο, και αποτελεί ένα αντιπροσωπευτικό δείγμα ποιητικής γραφής της δεκαετίας του '50, τόσο για τον ίδιο προσωπικά, όσο και για το πολιτικό, ιστορικό και λογοτεχνικό πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται, καθώς εστιάζει στη λαϊκή τάξη και τείνει προς την αφηγηματικότητα.

Η παράσταση που φέρει τον τίτλο «L'Italiano è ladro» φιλοδοξεί να προβάλει τον πλούτο της παρακαταθήκης του σπουδαίου δημιουργού,

αποφεύγοντας τον κίνδυνο να θεωρηθεί μια συντομότερη εκδοχή του αρχικού κειμένου: επιχειρεί να αναδείξει τον ζήλο και την πολυπλοκότητα μιας γραφής ταραχώδους, μιας σκέψης και μιας γλώσσας που την εποχή εκείνη παγίωναν ήδη την ταυτότητά τους ως σύστημα και ως όραμα. Πάνω απ' όλα, η παράσταση επιδιώκει να φωτίσει τη θεατρική δύναμη που πάλλεται μέσα στον ποιητικό στίχο: τη δραματική βιαιότητα που ανταποκρίνεται στην τραγική διάσταση του έργου, σαν ένας σεισμός που χωρίζει, όπως το ρήγμα τις τεκτονικές πλάκες, δύο παιδιά, ένα καλοκαίρι στις απαρχές της εφηβείας τους. Κι αν ο σεισμός αυτός έχει επίκεντρο την επαρχία της Βενετίας, ορίζοντάς του είναι ολόκληρη η Ιταλία.

Αν και το «L'Italiano è ladro» ανήκει δικαιωματικά στα ημιτελή κείμενα της παζολίνιας εργογραφίας, μοιάζει να φέρει τα χαρακτηριστικά «ενός έργου δίχως τέλους, ακριβώς λόγω της ιδιάζουσας εσωτερικής του δομής», σύμφωνα με τον ορισμό του Stefano Agosti για το «Petrolio» («Πετρέλαιο»).

Η παράσταση της ομάδας Αναγοορ επιλέγει να υπογραμμίσει τον σύνθετο χαρακτήρα του έργου, συγκρίνοντας τις διάφορες εκδοχές του κειμένου και εισχωρώντας στο εργαστήριο του ποιητή, προκειμένου να διευκολυνθεί η πληρέστερη ιστορική και λογοτεχνική κατανόηση, τόσο του πλαισίου, όσο και του ποιητικού αντικειμένου, προτού η γλώσσα αφεθεί ελεύθερη να σπάσει τα δεσμά της και να ταραξει το αυτί, σαν χείμαρρος που παρασέρνει στο πέρασμά του τις νεότερες μεταμορφώσεις και τις παλαιότερες πληγές. Μια γλώσσα ικανή να διαλύσει με την ισχύ της τις αντιστάσεις στην καρδιά και το νου όσων την ακούνε.

Lisa Gasparotto Luca Altavilla Marco Menegoni Mauro Martinuz Simone Derai

Η **Lisa Gasparotto**, ερευνήτρια και διδάκτωρ της γλωσσολογίας και της φιλολογίας, καθοδηγεί τα βήματά μας στον χειρισμό του κειμένου. Η **Lisa** δραστηριοποιείται στην έρευνα και τη διδασκαλία στα Πανεπιστήμια του Ούντινε και του Μιλάνου-Μπικόκα. Ειδικεύεται στη σύγχρονη ιταλική λογοτεχνία, την ποίηση του εικοστού αιώνα και το ποιητικό έργο του Pier Paolo Pasolini. Το «L'Italiano è ladro» έχει αποτελέσει αντικείμενο ανάλυσης σε άρθρα της, τα οποία έχουν δημοσιευτεί σε ακαδημαϊκά περιοδικά, ενώ στην παρούσα φάση εργάζεται πάνω σε μια μονογραφία αφιερωμένη στο συγκεκριμένο έργο. Σε αυτήν την ανάγνωση-διάλεξη η **Lisa Gasparotto** μπαίνει στα άδυτα του εργαστηρίου του Pasolini και παρακολουθεί την εξέλιξη της συγγραφής του ποιήματος.

Ο **Luca Altavilla** έχει συνεργαστεί με τους Elio De Capitani, Ferdinando Bruni, Paolo Poli και Damiano Michieletto. Στις πρόσφατες εμφανίσεις του ξεχωρίζει η συμμετοχή του στην παραγωγή «Materiali per una tragedia tedesca», σε σκηνοθεσία Fabrizio Arcuri.

Οι **Marco Menegoni** και **Mauro Martinuz** στον ήχο και ο **Simone Derai** στη σκηνοθεσία αποτελούν ιστορικά μέλη της κολεκτίβας Anagor.

Το κείμενο αναφοράς της Anagor για την παράσταση είναι τα ποιητικά άπαντα του Pasolini από τις εκδόσεις Meridiano Mondadori και έχει το προνόμιο να παρουσιάζει συνολικά το έργο και τις προθέσεις του συγγραφέα· περιλαμβάνει τις φωνές των προσώπων: του Dino, της μητέρας του Dino και του χορού, που συμβολίζει όλες τις μανάδες που ανά τους αιώνες έχουν θρηνήσει τον χαμό των παιδιών τους.

Pier Paolo Pasolini, *Tutte le poesie*, Meridiano Mondadori, Μιλάνο, 2003, τ. II, σελ. 793-878. Επιμέλεια και εισαγωγικό σημείωμα από τον Walter Siti.

Μετάφραση πρωτότυπου υλικού για το πρόγραμμα:
Μάιρα Μηλολιδάκη

ΔΗΜΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ
Κώστας Μπακογιάννης

Ο.Π.Α.Ν.Δ.Α.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ
Νίκη Αραμπατζή

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΜΟΥΣΙΚΗΣ
Γιώργος Βλαστός

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
Ράνια Μελιανού

**ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
2022-2023**

ΟΠΤΙΚΗ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ /
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ
Κατερίνα Αντωνάκη

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗ ΟΜΑΔΑ
Κατερίνα Αντωνάκη
Μάιρα Μπιζίμη
Άλκηστις Τσίκου

ΕΚΤΥΠΩΣΗ - ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ
Future Format

ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΕΙΡΕΣ
Sporting Grotesque
Velvetype Type Foundry
Σχεδιάστηκε από τον Lucas
Le Bihan. Την ελληνική
προσαρμογή έκανε ο Γιώργος
Τριανταφυλλάκος.
Syne (Variable)
Σχεδιάστηκε από τους
Bonjour Monde, Lucas Descroix.
Την ελληνική προσαρμογή έκανε
Γιώργος Τριανταφυλλάκος.

ΟΛΥΜΠΙΑ
ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΜΟΥΣΙΚΟ
ΘΕΑΤΡΟ «ΜΑΡΙΑ ΚΑΛΛΑΣ»

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Olivier Descotes

ΤΕΧΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Κώστας Πολίτης

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ
Εριλένα Γιαγκούδη
Ακτίνα Σταθάκη

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ ΚΑΙ ΜΑΡΚΕΤΙΝΓΚ
Μελομένη Μαραγκίδου
Χριστίνα Μαυρίδη
Παύλος Πανταζόπουλος

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
Μάιρα Μηλολιδάκη

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΘΕΑΤΡΟΥ
Γιώργος Ευαγγελινός

ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 59
ΑΘΗΝΑ, 106 79
Τ. 210 3642540

OLY.GR

*

Το θέατρο Ολύμπια είναι
προσβάσιμο σε άτομα με
αναπηρία.

Με την υποστήριξη της Πρεσβείας της
Ιταλίας στην Ελλάδα και του Ιταλικού
Μορφωτικού Ινστιτούτου Αθηνών.

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ 984
ESTABLISH THE NAME. LOVE THE CITY.

Η ΠΩΛΗ ΖΕΙ
STREET PRESS | www.ipz.gr

jenny's

monopoli.gr

MIKROFWNO

FLAG
PNO-421006 AC104271-0-40023

Προπώληση εισιτηρίων
online: www.ticketservices.gr
Τηλεφωνικές παραγγελίες: 210 7234567
Εκδοτήριο: Πανεπιστημίου 39 - Αθήνα

OLY.GR

